

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **Ing. O. T., CSc.**, zastoupeného Mgr. Michalem Hanzlíkem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Pankráci 1685/19, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, Praha 1, Mariánské nám. 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2006, čj. S-MHMP 273004/2006/OST/Ca, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 5. 2007, čj. 7 Ca 330/2006 - 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 9. 2006, čj. S-MHMP 273004/2006/OST/Ca bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí odboru stavebního úřadu městské části Praha 4 ze dne 22. 5. 2006, čj. P4/36464/06/OST/MARE/2249 jakožto opožděné.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení tohoto rozhodnutí žalovaného. V žalobě dovozoval, že v daném případě s oznámením o uložení zásilky – rozhodnutí správního orgánu prvního stupně – mu nebylo doručeno poučení dle § 23 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád; nemohla proto uplynutím lhůty 10 dnů nastat fikce doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu. Chybný postup pošty vyplývá i ze skutečnosti, že na doručence, která byla vrácena správnímu

orgánu nebylo vyznačeno datum uložení zásilky. K doručení došlo až faktickým převzetím zásilky dne 21. 9. 2006. Odvolání tedy bylo, dle názoru žalobce, podáno včas.

Shora označeným rozsudkem Městského soudu v Praze byla tato žaloba zamítnuta. Městský soud dospěl k závěru, že oznámení České pošty o neúspěšném doručení písemnosti poučení dle § 23 odst. 5 správního řádu neobsahovalo, přičemž poukázal na to, že jde o obecně známou skutečnost, jakož i na „Základní kvalitativní požadavky České pošty, kde není stanoveno, že by výzva k vyzvednutí uložené písemnosti měla obsahovat název správního orgánu a jeho adresu. Městský soud však dovodil, že nedostatek poučení dle § 23 odst. 5 správního řádu nemá za následek, že by písemnost nebyla doručena podle § 24 odst. 1 téhož zákona.

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá přezkoumání a zrušení tohoto rozsudku. Vyslovuje nesouhlas s uvedeným právním názorem městského soudu s tím, že k tomu, aby došlo k doručení uplynutím lhůty 10 dnů dle § 24 odst. 1 správního řádu, musí být splněny zákonné podmínky, tedy i § 23 odst. 5 téhož zákona.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti pouze odkázal na své rozhodnutí o odvolání s tím, že se ztotožňuje s citovaným rozsudkem městského soudu .

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu důvodů uvedených v kasační stížnosti. Vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Ze správního spisu, zejména z dalších obálek stejného typu zasílaných dalším účastníkům správního řízení, je zřejmé, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo zasíláno žalobci prostřednictvím držitele poštovní licence v obálce, jejíž oddělitelnou částí je poučení, které má veškeré náležitosti stanovené § 23 odst. 5 správního řádu. Je zde uvedeno (otiskem razítka) označení správního orgánu, který zásilku odeslal, včetně adresy (v tomto případě Městské části Praha 4, Úřadu městské části, odboru stavebního) a dále (tiskem) poučení o právních důsledcích nepřevzetí zásilky ve lhůtě 10 dnů; navíc i poučení o možnosti požádat o prominutí zmeškání úkonu (§ 41 správního řádu). Správnímu orgánu poté, co stěžovatel fakticky převzal zásilku, byla vrácena doručenka s již odděleným poučením. Z ničeho nevyplývá, že by zároveň s oznámením podle § 23 odst. 4 správního řádu nebylo stěžovateli v domovní schránce zanecháno i toto poučení. Ze samotné skutečnosti, že na doručence nebylo vyznačeno datum, kdy zásilka byla připravena k vyzvednutí, nelze nedostatek poučení dovozovat (datum kdy došlo k uložení zásilky bylo správním orgánem prvního stupně dodatečně zjišťováno a není ani stěžovatelem zpochybňováno). Na jiné skutečnosti týkající se údajně nesprávného postupu při doručování stěžovatel nepoukazoval. Je tedy třeba mít za to, že doručení proběhlo řádně.

Již z těchto důvodů byla kasační stížnost žalobce zamítnuta, aniž by se Nejvyšší správní soud musel zabývat dalšími právními úvahami.

Úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť mu nad rámec běžných výdajů tyto náklady nevznikly.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. května 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu